

EES SEISAB PALJU TÖÖD

Teisipäeval, 31. mail toimus TPI parteiorganisatsiooni üldkoosolek.

Vabariigi rahvamajanduse plaanidest, probleemidest ja ülesannetest X viisaastakul kõneles meie külaline, ENSV Ministrite Nõukogu esimehe esimene asetäitja EDGAR TÕNURIST.

TPI parteiorganisatsiooni ülesannetest seoses NLKP Keskkomitee otsusega «Suure Sotsialistliku Oktoobrirevolutsiooni 60. aastapäevast» rääkis TPI parteikomitee sekretär AADU TALTS.

Parteikomitee ja -büroode organiseerimisel on meie instituudis tehtud vajalikku ettevalmistustööd Oktoobrirevolutsiooni juubeli väärikaks tähistamiseks. Realiseeritakse ideoloogilise töö perspektiivplaani NLKP XXV kongressi otsuste täitmiseks, abinõude plaani Suure Sotsialistliku Oktoobrirevolutsiooni 60. aastapäeva tähistamiseks instituudis.

Hoogsalt areneb sotsialistlik võistlus, püsivalt tegeldakse õppe-, meetodika- ja teadustöö ning kommunistliku kasvatusüsteemi täiustamisega. Võib nentida instituudi töönäitajate pidevat parenemist: on tõusnud õppetöö nii teoreetiline kui ka ideelis-poliitiline tase, õppe- ja teadusprotsent ulatub 91,3-ni, on vähenenud üliõpilaste väljalangevus, positiivse hinnangu võib anda instituudis tehtavale teadustööle.

TPI arenguplaan X viisaastakuks näeb põhiülesandena ette õppetöö efektiivsuse tõstmist kõigis õppevormides, ettevalmistusosakonnas õpetamise taseme tõstmist õppe- ja teaduskasvu ja üliõpilaste väljalangevuse vähendamise teel. See tähendab vastuvõtu suurenenud viisaastaku jaoks 1260-lt 2230-le aastast, lõpetajate arvu suurenemist vastavalt 1044-lt 1547-le.

Sm. Talts avaldas arvamust, et TPI tuleb oma ülesannetega väärikalt toime. Ent kahjuks ei sõltu kõik ainult TPI-st. Näidetena tõi sm. Talts Musta-

mäe kompleksi, mis ehitati 2500-le päevase osakonna tudengile, (praegu on aga päevases õppevormis õppijaid juba 5000); vajadusi ei rahulda meie spordihall; rida erialasid on «ebapopulaarsed» — sisseastumisel puudub konkurss. Erialade tutvustamisele peaksid instituudi kõrval rohkem tähelepanu pöörama ka rahvamajandusharud.

Edasi peatus sm. Talts lähemalt kahe eriala probleemidel. Käesoleval aastal tehakse algust puidutöötlemise tehnoloogia eriala õpetamisega TPI-s. Õppe-laboratoorse baasi peab sisustama Tallinna Teadusliku Mööblitootmise Koondis. Sm. Talts avaldas lootust, et baasi õigeaegselt valmimiseks peab vabariigi valitsus õigeks ütelda ka oma toetav sõna. Suur vajadus on tekkinud tööstusheite rekuperatsiooni eriala spetsialistide järele (ENSV Riikliku Plaanikomitee andmeil vajatakse aastail 1980—1990 330 selle eriala spetsialisti), cmeti pole leidnud eriala avamine seni positiivset lahendust.

Märkimisväärne on meie instituudi panus rahvamajanduse ees seisvate teaduslik-tehnoloogiliste probleemide lahendamisse. 1976. aastal moodustas TPI poolt tehtud uurimistööde maht 2,35 milj. rbl., sellest lepingulise uurimistööna 2,35 milj. Suurt tähelepanu on pööratud praktilise abi osutamisele tööstusettevõtetele ja asutustele. Mõeldud aastal sõlmiti 15 uut vastavasisulist koostöölepingut, kusjuures praegu on instituudi kateedritel ja probleemilaboritel üle 30 sellise lepingu.

Instituudi parteiorganisatsioon on jätkanud tööd kaadriksisustamise lahendamisel. Detsembris toimunud üldkoosolekul ja järgnenud parteikomitee istungitel on nimetatud küsimus leidnud vajalikul tasemel arutelu. Vastuvõetud otsuste täitmisel on konkreetseid tulemusi.

Suure Oktoobri juubeli väärikaks vastuvõtmiseks valmistub instituudi komsomol, parteiorganisatsiooni lähim abiline. Kindlad ja selgepiirilised ülesanded on ametiühinguorganisatsioonil.

TPI kollektiiv on vastu võtnud sotsialistlikud kohustused 1977. aastaks, milles on ette nähtud mitmete rahvamajanduslikult tähtsate teaduslik-tehnoloogiliste ja kaadri ettevalmistamise probleemide lahendamine. Sotsialistlik võistlus, mille süsteimi oleme pidevalt täiustanud, on muutunud meie kollektiivi lahutamatuks koostisosaks. 21 TPI töötajat autasustati rinnamärgiga «1976. aasta sotsialistliku võistluse võitja.»

Tänavu võtab kogu nõukogude rahvas, sealhulgas ka TPI kollektiiv osa NSV Liidu uue konstitutsiooni projekti laialdasest, vabast ja tõeliselt asjalikust arutelust. Sm. Talts kindlalt, et instituudi parteiorganisatsioon ning kogu instituudi kollektiiv toetab täielikult ja kiidab palavalt heaks NLKP Keskkomitee 1977. aasta mai-pleenumi otsused ning NLKP leninliku siise- ja välispoliitika. Instituudi kollektiiv asub kohe oma töös arvestama ja ellu viima pleenumi otsuseid.

«Ees seisab palju ja suurt vastutustunnet vajavat tööd nii kogu instituudi kollektiivi kui iga kommunisti ees,» lõpetas sm. Talts.

instituudi nõukogu

19. mail kuulas nõukogu ära filosoofia kateedri juhataja dots. K. Vimmsaare aruande ja kontrollkomisjoni esimehe dots. K. Kulli kaasaruande. Märjiti, et juhendades NLKP XXV

kongressi otsustest ning valmistudes Suure Sotsialistliku Oktoobrirevolutsiooni 60. aastapäeva tähistamiseks on filosoofia kateedri kollektiiv dots. K. Vimmsaare juhtimisel saavutanud õppe-, kasvatus-, meetodika- ja teadustöös häid tulemusi.

Õppetöö on kõrgkooli nõudmiste tasemel. Kateeder on re-

gulaarselt uurinud õppeprotsessi ja selle tulemusi ning rakendanud abinõusid õppetöö efektiivsuse tõstmiseks. Märkimisväärset tööd on tehtud kandidaadiksamite ettevalmistamiseks. Kateedri tegevus on plaanipärane ja organiseeritud. Tegutseb metodoloogiline seminar.

Kateedri põhiprobleemiks on

«praegu kvalifitseeritud kaadri järelekasvu kindlustamine. Teadusliku kraadiga õppejõudude osakaal on 62,1%, 4 õppejõudu on pensioniealised, teadusdoktooreid ei ole. Nüüdseks on valminud 1 doktori- (dots. A. Gorjatšova) ja 2 kandidaadiväitekirja (ass. H. Keitla ja H. M. Väät), teoksil on 3 kandidaaditööd.

Teaduslik uurimistöö on kontsentreeritud ühte põhisuunda — «Sotsialistliku ühiskonna vaimse elu seaduspärasused». Teemaatika on aktuaalne. Õppejõud esinevad suhteliselt palju teaduslikel konverentsidel, sümposiumidel, kuid uurimistulemuste publitseerimisel on viimastel aastatel raskusi. Edukas on olnud ÜTÜ tege-

vuse juhendamine (auhinnad üleliidulisel konkursil, ÜTÜ ringi aktiivne tegevus). Viimasele üleliidulisele üliõpilaste ühiskonnateaduste konkursile esitati siiski vähe töid.

Kateedri õppejõud teevad ulatuslikku kasvatustööd. Meil loetav teadusliku ateismi aluste kursus ja üliõpilaste ateismiklubi «Atheos» on pälvitud üleliidulist tähelepanu. Õppejõudude ühiskondliku ja propagandatöö maht on märkimisväärselt suur. Nõukogu võttis vastu otsuse, mille järgi filosoofia kateedri töö aruandeperioodil tunnustati rahuldavaks. Võeti vastu konkreetne otsus kateedri töö suundade edasiseks edendamiseks.

SESSI SESSI!

VEIKE, KAVTO, KOLMO...

Silmaringiks

Kas teate, kuidas mordvalased loevad ühest kümneni? Tipikad pole muudugi filoloogid, kuid huvitav oleks siiski teada, et kaugel Volga ääres mordva ülikoolis õpetatakse tudengitele ka eesti keelt ja et TPI keelte kateedris töötab vene keele õppejõuna mordva rahvusest mees. Teda võib sagedasti kateedris kohata, kui käia seal midagi küsimas. Kas kiirema reaktsiooniga teistest ruumisviibijatest või lihtsalt džentelmeniviisakusest vastab kõigile küsijatele ikka esimesena NIKOLAI BAJUŠKIN. Temalt kuuleme, et arvud 1—10 on mordva keeles *veike, kavto, kolmo, nile, vete, koto, sisem, kavkso, veikse, kemen*.

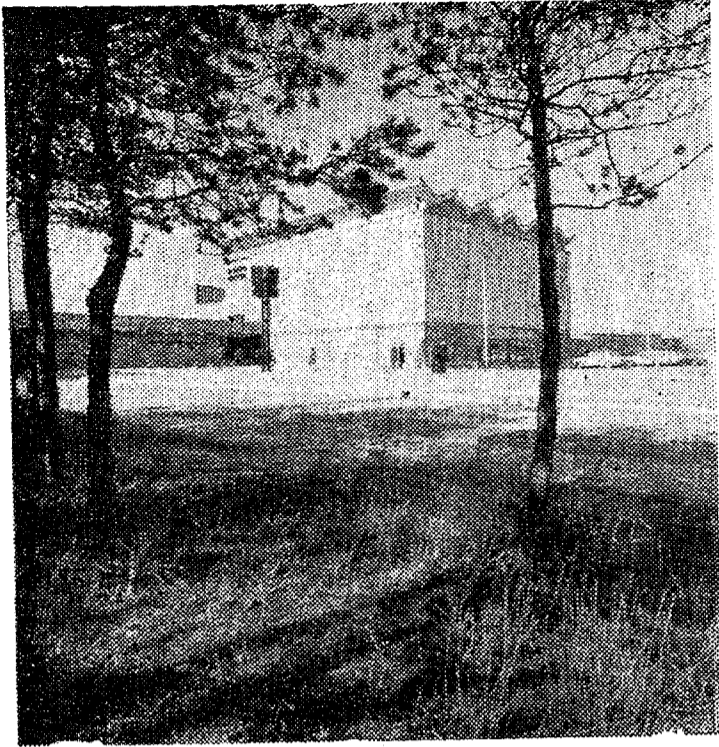
Esitasime Nikolai Bajuškinile veel mõne küsimuse.

* Kui suur on mordva rahvas? 1970. a. rahvaloenduse andmeil on mordvalasi üle 1 263 000 inimese, kes elavad peale Mordva ANSV veel ka Pensa, Kuibõševi, Uljanovski ja Tambovi oblastites, aga ka Tšuvaši ja Baškiiri ANSV-s ning Armeenia NSV-s. Mordvalaste pealinn on Saransk, mis on kuulus oma valgustehnikatööstuselt, meditsiinipatuuri ja veoautode valmistamise poolest.

Mordvalased jagunevad kahte rühma: ersa ja mokša. Kummalgi on oma kirjakeel, kirjanudus.

Koos mari keelega moodustavad mordva keeled soome-ugri keelkonna volga alarühma.

* Kus on võimalik mordvalastel omandada kõrgharidust? N. P. Ogarjovi nimeline Mordva (Järg 4. lk.)

ET TÖÖTAVA ÜLIÕPILASE ÕPI NGUD OLEKSID EDUKAD

Ohtuse- ja kaugõppeteaduskonna üliõpilased moodustavad TPI kõigist üliõpilastest ligi poole. See räägib nende teaduskondade suurest tähtsusest kõrgharidusega tehnika- ja majandusspetsialistide ettevalmistamisel. Kuivõrd TPI-s on õppetööd üliõpilastega, kes samal ajal töötavad, läbi viidud juba pikemat aega, on sel alal varutud küllaldaselt vajalikke kogemusi. Vastavalt nendele kogemustele on kindlaks määratud erialad, mis niisuguseks õppevormiks kõige sobivamad, stabiliseeritud üliõpilaste arv, koostatud õppetööd reglementeeriv dokumentatsioon ja meetodilised juhendid, korraldatud raamatukogu töö jne. Käesoleval ajal otsime uusi täiendavaid võimalusi kontakti pidamiseks üliõpilaste töökohtadega, et sel teel luua üliõpi-

lastele paremad tingimused õppe- ja tootmistöö ühendamiseks.

Ühesõnaga — TPI teeb omalt poolt kõik selleks, et töötava üliõpilase õpingud laabuksid edukalt. Selle peale vaatamata jääb õpingute määravaks teguriks üliõpilane ise, tema tahtekindlus ja vastutustunne. Need omadused on vajalikud kõigile õppijatele, kuid eriti õhtu- ja kaugõppeüliõpilastele. Noored, kes te sel aastal TPI õhtuse ja kaugõppeteaduskonda astute, arendage endis neid iseloomumadusi! Nad on vajalikud mitte ainult õppeajaks, vaid kuluvad marjaks ära kogu elu.

dots. **BORIS TAMM**
TPI õhtu- ja kaugõppeprorektor

KAUGÕPPETEADUSKONNAS

VASTUVÕTUPLAAN

Tallinna Polütehniline Instituut võtab 1977. aastal vastu uusi üliõpilasi eesti keelega õpperühmadesse õhtusesse ja kaugõppeteaduskonda järgmistele erialadele.

ÕHTUNE TEADUSKOND

- Raadiotehnika.
- Masinaehituse tehnoloogia, metallilõikepingid ja -instrumendid.
- Tööstus- ja tsiviilehitus.
- Tööstuse planeerimine.
- Majandusliku informatsiooni mehhaniseeritud töötlemise organiseerimine.
- Ühiskondliku tootlustamise tehnoloogia ja organiseerimine.
- Automaatika ja telemehaanika.
- Raamatupidamine.

KAUGÕPPETEADUSKOND

- Autod ja automajandid.
- Elektrijamid ja tööstusseadmete automatiseerimine.
- Masinaehituse tehnoloogia, metallilõikepingid ja -instrumendid.
- Tööstus- ja tsiviilehitus.
- Tööstuse planeerimine.
- Masinaehitustööstuse ökonomika ja organiseerimine.
- Raamatupidamine.
- Tööstuslik soojusenergeetika.

Õhtuse ja kaugõppeteaduskonna elektriajamite ja tööstusseadmete automatiseerimise; autode ja automajandite; tööstusliku soojusenergeetika erialadel edasiõppimiseks on nõutav töötamine eelpool nimetatud kutsealadel või lõpetatud keskharidus.

Olenevalt valitud erialast tuleb sooritada sisseastumiseksamid järgmistes ainetes:

- * tehnika ja insener-majanduslikel erialadel — füüsikas (suuline), matemaatikas (kirjalik ja suuline);
- * keemilis-tehnoloogilistel, tehnoloogilistel erialadel: keemias (suuline), matemaatikas (kirjalik), füüsikas (suuline);
- * majanduse erialadel: matemaatikas (kirjalik), NSV Liidu ajaloo (suuline), geograafias (suuline).

Kõik sisseastujad sooritavad kirjaliku sisseastumiseksami (kirjandi) eesti keeles ja kirjanduses või vene keeles ja kirjanduses.

Sisseastujad, kes on lõpetanud keskkooli medaliga või keskeriõppeasutuse kiitusega ning sooritanud esimese eksami hindede väga hea, on vabastatud järgnevaist sisseastumiseksameist. Esimeseks eksamiks on:

- * tehnika ja insener-majanduslikel erialadel — füüsika suuline;
- * keemilis-tehnoloogilistel erialadel — keemia suuline;
- * majanduse erialadel — matemaatika kirjalik.

MIKS?

Oma õpinguid TPI-s tahtsin ma alustada päevases osakonnas raadiotehnika erialal, kuid see soov ei täitunud — üks eksam jäi tegemata. Kui ma läksin dokumente välja võtma, soovitati mul minna proovima õhtusesse. Nii ma siis tegin, lootuses, et saab ehk kunagi päevasesse üle minna. Mul puudus ju igasugune ettekujutus töö kõrvalt õppimisest. Juhtus veel, et minu soovitud eriala, raadiotehnika, õhtuses ei avatud ja ma pidin hakkama õppima automaatikat ja telemehaanikat. Kõige lõpuks ootas ees ka sõjaväekutse.

Need kaks viimast asjaolu olidki peamiseks põhjuseks, miks ma tahtsin esialgu päevasesse üle tulla. Tookord ma tulin veel ei käinud ja tuli hakata töökohta otsima. Pakuti laborandi kohta automaatika kateedris. Võtsin selle vastu, sest siin olid head õppimisvõimalused ja ka töö oli meelepärane. Juba esimesel nädalal hakkas päevasesse ülemineku soov ta sapisi hajuma, kuni lõpuks kadus hoopis.

ANDRES LUBERG
LA-21-5

Kaugõpe on mõeldud kõrghariduse omandamiseks neile, kes ei saa töö- või elukohta tõttu käia regulaarselt õhtuti loengutel, nagu see on nõutav õhtuses teaduskonnas. Hästi sobib see õppevorm ka teise eriala omandamiseks, mis on sageli töö iseloomu tõttu vajalik. Seda võimalust kasutavad eriti tihti tehnikaspetsialistid majanduserialade omandamiseks.

Ka neile, kes on pidanud mingil põhjusel õpingud kõrgkoolis katkestama ja soovivad neid jätkata töötades, on sageli sobivaim kaugõppevorm. Keh-tiva korra kohaselt ennistatakse omal soovil tervislikel või muudel nn vabandavatel põhjustel õpinguid katkestanud üliõpilasi sõltumata lahkumisest möödunud ajast, kui nad olid lõpetanud vähemalt esimese kursuse. Sõjaväeteenistuse tõttu lahkunud üliõpilased ennistatakse ka esimesele kursusele. Kui õpingud katkesid muudel põhjustel (akadeemiline võlgnevus vms.) võib üliõpilast ennistada erandkorras kolme aasta jooksul pärast lahkumist, kui vahepeal on vähemalt üks aasta töötatud. Ennistamisküsimusi lahendab instituudis spetsiaalne komisjon, mis töötab suviti. Ennistamisavaldusi võetakse vastu 31. augustini.

On soovitatav, alates kolmandast kursusest aga nõutav, et kaugüliõpilane töötaks õpitaval või sellele lähedasel erialal. See loob tunduvalt paremaid eeldusi edukaks õppimiseks.

Õppetöö põhivorm on iseseisev töö kirjandusega. Teadmis-te kontrolliks ja kinnitamiseks tuleb üliõpilastel teha kontroll-töid, kursusetöid ja -projekte. Õppe-eksamisessioonidel tehakse kõik nõutavad laboritööd, arvestused ja eksamid. Sessioo-nidele tullaakse 2—4 korda aas-tas, olenevalt erialast ja kur-susest. Vaheessioonid kestavad 1—2 nädalat, kevadine põhi-sessioon 3—5 nädalat. Iseseisva õppetöö suunamiseks ja tõhus-tamiseks toimuvad õppeaasta algul ja vaheessioonide lõpul sissejuhatavad loengud, enne eksameid ülevaate-loengud ning harjutustunnid. Auditorse õp-petöö üldmaht ei ületa 200 tun-di õppeaastas. Individuaalkon-sultatsioonid saavad kaugõppi-jad õppejõududelt kogu õppe-aasta vältel kindlatel konsul-tatsiooniaegadel. Konsultatsioo-nide ning sessiooniväliliste eksa-mite aja suhtes on soovitatav eelnevalt telefoni või kirja teel õppejõuga kokku leppida.

Õppeaasta algul antakse kaug-õppeüliõpilastele välja õppe-graafik, programmid, meetodi-lised juhised, kontrolltööde ülesanded ja eksamite ning ar-vestuste lehed.

Õppetöö korraldamise alu-seks on õppeplaan ja -graafik. Plaan määrab õppeainete koha ja liigid õppeaastate lõikes, graafik määrab auditorse õp-petöö, kontrolltööde, laboratoor-sete tööde, arvestuste ja eksa-mite ajad igal õppeaastal. Graa-fiku täitmine tagab tööüritmi ja annab õiguse soodustustele.

Viimase kursuse teine pool on ette nähtud riieksamiteks, diplomitöö või -projekti koos-tamiseks ja selle kaitsmiseks riikliku eksamikomisjoni ees. Riieksamid tuleb sooritada teadusliku kommunismi alustes ja majanduse erialadel lisaks poliitilisele ökonomias.

Õppetöö korralduse ja tule-muste arvestuse ülesandeid täi-dab kaugõppeteaduskonna de-kaanat. Õppetööst asjaaja-mist korraldavad meetodikud, kes annavad üliõpilastele vaja-likke juhiseid. Teaduskonna dis-petšer koostab ja teeb üli-õpilastele teatavaks õppe- ja eksamisessioonide plaanid ning õppejõudude konsultatsiooni-ajad. Kontrolltöid registreerivad ja saadavad välja kontroll-tööde laborandid. Kaugõppetea-duskonna meetodikakabineti kaudu saavad üliõpilased me-toodilist materjali.

Sisseastumiseksamite soorita-miseks on sisseastumisdoku-mendid esitanul õigus tasuta puhkuseks 15 päeva ulatuses.

Edukalt õppivatele, s.t. õppe-graafiku täitnud üliõpilastele on tagatud lisapuhkus töötasu säilitamisega (viimase 12 kuu töötasu, kuid mitte üle 100 rbl. kuus) 30 kalendripäeva, alates kolmandast kursusest 40 kalendripäeva õppeaastas.

Kaugüliõpilased, kes pole täit-nud õppegraafikut ning ei oma seega õigust tasuta lisapuh-kusele, võivad osa võtta õppe-eksamisessioonist, mille kohta saavad vastava töendi töökohas esitamiseks. Diplomitöö või -projekti koostamiseks ja kaits-miseks ning riieksamite soor-itamiseks saavad kaugüliõpila-sed töökohast 4 kuud lisapuh-kust palga säilitamisega.

Kümne õppekuu jooksul enne diplomitöö või -projekti koostamisele asumist on kaug-üliõpilastel õigus ühele tööst vabale päevale nädalas 50% palga säilitamisega selle päeva eest. Ettevõtete ja asutuste ju-hatajatel on õigus samal ajal anda kaugüliõpilastele veel täiendavalt 1—2 vaba päeva nädalas töötasu säilitamata.

Enne diplomitöö või -projek-ti koostamisele asumist võib kaugüliõpilane saada ühe kuu ulatuses lisapuhkust diploma-eelsele praktikale suunamiseks. Vajadus praktikaks sõltub töö-koha iseloomust. Selle puhkuse ajaks määratakse kaugüliõpi-lastele stipendium üldistel alus-tel. Kaugüliõpilane võib saada kaugõppesessiooni ajal koha TPI ühiselamus.

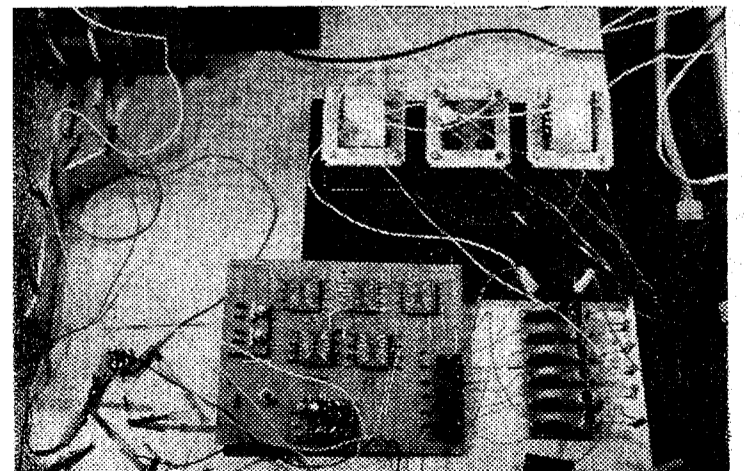
Kõigil kaugüliõpilastel on õi-gus kasutada TPI raamatukogu õppekirjanduse laenamiseks kas otse või posti teel, samuti raamatukogu lugemissaala.

Kogemused näitavad, et kaug-õppes suudavad edukalt õppi-da need, kel on hea tervis ja kes oskavad organiseerida re-gulaarset ja plaanipärast ise-seisvat tööd, õigesti jagada aeg-a kutsetöö, perekondlike toi-metuste, õpingute ja puhkuse vahel.

Ka töökoha iseloomul ja ko-dustel oludel on õppimisele suur mõju. Edukaks õppimiseks peab ettevõtte osutama kaug-õppijale igakülget abi — mit-te koormama lisatööde ja ühis-kondlike ülesannetega, mitte saatma pikaajalistesse koman-deeringutesse, võimaldama ses-sioonide ajal puhkust jne., ko-dused aga peaksid suhtuma kaugõppija vajadustesse aru-saavalt ja toetama teda moraal-selt.

Kaugõppes õppimine on tundu-valt raskem kui päevases või õhtuses teaduskonnas. Vähem jääb aega puhkuseks, väiksem on kollektiivse õppimise stimu-leeriv mõju. Kuid sihikindlus ja tõsine õpingusoo aitavad siin inseneri või ökonomisti kvalifikatsiooni saamiseks tuge-valt kaasa.

REIN TALVIK
kaugõppeteaduskonna dekaan

● Nii sünnib elektroonikaskeem.

ÕHTUNE TEADUSKOND

1962. aasta alguseks oli õhtuti õppivate üliõpilaste arv TPI-s kasvanud juba nii suureks, et tekkis vajadus luua eraldi administratiivne üksus — õhtune teaduskond. Täna on sellest saanud instituudi suurim statsionaarne teaduskond (mõnikord nimetatakse õhtust õppevormi ekslikult mittestatsionaarseks). Teaduskonna üliõpilaste arv püsib juba aastaid 2000 ümber, moodustades kogu instituudi üliõpilaste arvust ligikaudu ühe viiendiku. Diplomid antakse välja kaheteistkümmel erialal.

Õhtuse teaduskonna lõpetajate arv on viimastel aastatel olnud üsna püsiv suurus, nii 220—240 ringis. Üldse on TPI õhtusi lõpetajaid seni välja lasknud 2339.

KES VÕIVAD ÕHTUSES TEADUSKONNAS ÕPPIDA?

Vastus on ühene. Tallinnas või selle lähemas ümbruses elavad keskharidusega inimesed, kes soovivad saada kõrgharidust tootmistööd katkestamata. Et õppetööd on statsionaarne, siis on ka elukoha kohta püstitatud nõue kategooriline. Elukohta kontrollitakse passi järgi sisseastumisdokumentide esitamisel.

Vanus ei ole piiratud.

Kõik õhtuse teaduskonna üliõpilased peavad töötama, esimesel kahel kursusel põhimõtteliselt ükskõik kus ja kellena, alates III kursusest aga õpitaval või sellele lähedasel erialal. Erandina võivad äsjased keskkooli lõpetajad dokumentide esitamise momendil ja sisseastumiseksamite ajal mitte töötada, kuid peavad tööle asuma õppetöö alguseks, s.o. 29. septembriks. Töötamist kontrollitakse tööraamatu alusel.

Et õhtune õppevorm on

mõeldud töö kõrvalt õppijale, siis on instituuti vastuvõtmisel loomulikult eelistatud need, kes juba töötavad. Eelisjärjekorras võetakse vastu neid, keda töökoht suunab õppima või kes vähemalt 6 kuud on töötanud erialal, mida soovivad õppida.

Mõnevõrra erinevad tingimused kehtivad elektriainete, elektronarvutite ja automaatika erialale astujate kohta. Nimelt nõuavad vastuvõtueskirjad, et pretendendid töötaksid õpperühma komplekteerimisel (mitte dokumentide esitamisel) õpitavale erialale lähedasel tööalal. Tööstust pole seejuures oluline. Hilisemad teaduskonnasisesed erialavahetused on piiratud arvul loomulikult võimalikud.

Sõjaväekohuslike noormehe õppimine õhtuses teaduskonnas armeeteenistusest ei vabasta. Kuid õppetöölt ajateenistusse kutsutuil on pärast demobiliseerimist õigus õpinguid jätkata endisel kursusel täiendavate eksamiteta.

ÕPETÖÖ KORRALDUS

Õppetöö toimub neljal õhtul nädalas 4 akadeemilist tundi, üldreeglina algusega kell 17.45 ja lõpuga kell 21.15. Osavõtt kõikidest õppetöökohadest (loengud, harjutused, laborid, seminarid jne.) on kohustuslik. Seega on õppimistingimused põhimõtteliselt samasugused kui päevastes teaduskonnades. Ainult instituudi ruumides toimuva õppetöö maht on tunduvalt erinev — õhtuse õppetöö 16 nädalatundi moodustab ligikaudu poole päevaste teaduskonnade nädalatundidest.

Õppeprogrammid on aga ühesed, sõltumata õppevormist. Et päevastel üliõpilastel on mõningaid tunde (võimlemine jne.), mida õhtustel pole, siis jääb õhtusel üliõpilasel põhiainetega jaoks kuuskümmend kuni seitskümmend protsenti päevase üliõpilase loenguaegast. Et õhtuüliõpilase iseseisva töö aeg on äärmiselt piiratud, siis peab suur osa sisulisest õppimisest toimuma just loengutundide ajal instituudis. See eeldab väga intensiivset kahepoolset tööd: head ja kontsentreeritud loenguesitust õppejõult ning üliõpilase järjekindlat kaasatõttamist. Siit tulenebki kõikidest õppetöökohadest osavõtu kohustus. Instituut omalt poolt püüab õhtust õppetööd soodustada mitmesuguste õppevahendite väljaandmisega, sobivate õppejõudude valiku ja läbimõeldud tunniplaani koostamisega.

Õppetöö kestus koos diplomiprojekti või -töö kaitsmisega on tehnilistel ja insenermajanduse erialadel 6, tööstuse planeerimise ja raamatupidamise erialadel 5 aastat.

Igal õppeaastal, mis kestab 1. septembrist 5. juulini, on kaks eksamissessiooni — jaanuaris ja juunis.

Eksamite sooritamiseks antakse edukatele üliõpilastele palgalist lisapuhkust I ja II kursusel 20, vanematel kursustel 30 päeva õppeaastas. Sellele lisandub 1 päev nädalas 10 kuud enne diplomitöö juurde asumist ning 4 kuud diplomiprojekti või -töö koostamiseks ja riigieksamite sooritamiseks.

Õppetöö korraldamisel etendab olulist osa dekanadi tihe side nende ettevõtete ja asutustega, kust on pärit üliõpilased.

ÕHTUSE LÕPETAJA POSITSIOON

Teatavasti annab kõrgkooli lõpetajale ühesuguse diplomi, sõltumata sellest, kas õpiti päevases, õhtuses või kaugõppe teaduskonnas. Juriidiliselt on kõik diplomid võrdväärsed. Ometi kaheldakse sageli, kas õhtuti õppinud kvalifikatsioon on ikka samaväärne päevase teaduskonna lõpetanu omaga. Teadmiste-õskuste kvaliteeti on küllalt raske võrrelda. Kui aluseks võtta riigieksamite komis-

jonides kuuldu-nähtu ja eksamikomisjonide esimeeste kiitvad hinnangud, siis ei jää õhtuse lõpetaja ettevalmistus alla päevasele lõpetajale. Kui võrdlemisel aluseks võtta edaspidine tööalane edukus, siis paljud meie lõpetanuist töötavad vägagi kõrgetel ning vastutusrikkastel administratiivsetel ja erialastel ametikohtadel, on omandanud teaduslikke kraade ja kutseid. Seega nagu võiks öelda, et päevasel ja õhtusel lõpetajal olulist vahet pole. Tegelikult peab aga tunnistama, et meil eriti esimestel kursustel jääb üldine teoreetiline ettevalmistus (matemaatikas, füüsikas, teoreetilises mehaanikas ja reas teistes ainetes) mõnevõrra nõrgemaks, mis annab hiljem teataval määral ka tunda. Seda vajakajäämist kompenseerib osaliselt tõsine töö erialaainetes vanematel kursustel.

Et aga inseneri või ökonomisti tegevuses tänapäeval enamikel töökohtadel tuleb kahjuks suhteliselt vähe kokku puuluda sügavate teoreetiliste probleemidega, siis julgen väita, et õhtuses teaduskonnas saadud diplomiga võib igast uksest juuget sisse astuda.

MIDA SOOVITADA?

Eelöeldust võib jääda mulje, et parim tee kõrghariduse saamiseks ongi õhtune õppevorm. Ei, nii see siiski pole. Kui vähegi võimalik, siis üritage õppida päevases teaduskonnas. See on kõige loomulikum tee ja lõpuks on ju üliõpilasaastad üldse üks elu toredamaid aegu!

Meie teaduskonnas õppida on palju raskem kui päevases: kõigepealt pikk ja väsitav 8-tunnine tööpäev, siis kiiresti instituuti ja edasi 4 tundi samuti pingelist vaimset tööd. Iseseisvaks õppimiseks jääb vabaks ainult üks argiohtu, laupäev ja pühapäev. Eksami- puhkus on lühem kui tegelik eksamissessioon, pole hingetõmbeaega. Teilt nõutakse maksimumi. Järeldus on kõigile selge.

Seepärast suudavad meil edukalt õppida ikkagi ainult need, kel on tõsine tahtmine ning kes seejuures ühel või teisel põhjusel ei saa valida päevast õppevormi. Meile tasub tulla ainult neil, kel on võime oma aega planeerida, kel jätkub üle kesk-

mise enesedistsipliini ja kel on tervis korras. Samuti on oluline vajalike õppimistingimuste olemasolu kodus ja koduste abistav suhtumine. On selge, et õhtune õppimine nõuab mõningaid ohvreid Teilt ja ka Teie kodustelt. Ilma koduste ja töökaaslaste mõistva toetuseta läheks raskeks või isegi troostituks.

Paljudel juhtudel arvatakse, et õhtuse õppevormi asemel on siis juba õigem valida kaugõpe. Seda võib nähtavasti seletada kartusega aastatepikkuse õhtuse kooliskäimise ees, kuid sisuliselt oleks see samm ainult enesepete. On muidugi raske õhtu õhtu järel istuda instituudis, kuid võrratult raskem ja aeganõudvam on kõike õppida iseseisvalt. Aastatepikkune statistika kinnitab seda veenvalt.

Ei saa jätta märkimata, et õppimine on tähtis ühiskondlik ülesanne ja vaevalt suudab inimene enesele rohkem ülesandeid võtta. Seda tuleb arvestada nii õppijal endal kui ka tema otsestest tööülemustel.

Kõigele vaatamata meil siiski õpitakse, meil saadakse diplom ja peamine — meil saadakse targemaks. Lõpetanute arv sisseastunute ja võrreldes on erinevatel erialadel suuresti kõikumine, kuid keskmiselt lõpetab õhtuse teaduskonna iga teine sisseastunu. See arv peaks kõhklejaid julgustama! Ei ole veel kuulnud, et meie vilistlastest oleks keegi kahetsenud oma õpiaastaid. See on ka loomulik. Raskused ununevad, mis aga pähe pandud, sellest sinna kulgipalju ka jääb.

Vaja on julget pealehakkamist, sest iga algus on raske. Tihti jääb vajaka õppida tahtmisest I kursusel neil, kes tulevad otse keskkoolist (mitte tehnikumist) ja pole päevasesse õppevormi konkursiga sisse saanud; mõnikord ka neil, kel on õppimises olnud pikk vaheaeg. Esimesed ei ole harjunud töötama, teised õppima. Mõlemad puudused on hea tahtmise juures kõrvaldatavad.

Lõpuks soovin õhtuse teaduskonna uutele üliõpilaskandidaatidele head pealehakkamist, kainet arutelu ja olukorra hindamist ning usku endasse.

ENNO SOONURM
Õhtuse teaduskonna
prdekaan

MÕNINGAID MÕTTEID ÕHTUSEST ÕPPIMISEST

Üheks võimaluseks valida rahvamajandusele vajalik ja endale meelepärane elukutse on asuda õppima tööstuse planeerimise erialale. Õppeaeg sellel erialal on päevase õppevormi puhul 4 aastat, õhtuses ja kaugõppe teaduskonnas 5 aastat, lõpetaja kvalifikatsioon: ökonomist. Kõrghariduse omandamine rõõbiti igapäevase tööga nõuab eelkõige tahtejõudu ja enesedistsipliini, oskust oma aega otstarbekalt jaotada. Või nagu on öelnud suur rooma lüürik Horatius: *carpe diem* — kasuta päeva. Muidugi võtab teatud aja uude töörütmi sisseelamine, sest kahekordse koor-musega on raske harjuda. Kui aga rütm käes, on ka esimene kriitiline punkt möödas.

Tööstuse planeerimise erialal püütakse ette valmistada organiseerimisvõimelisi, majandus- ja õigusküsimusi tundvaid, hea suhtlemisõskusega spetsialiste. Võib öelda, et kui esimesed kolm kursust on õhtusele tudengile küllalt raske (võrreldes päevase õppevormiga), siis erialaainete omandamine, millele tuleb eriline rõhk asetada, on praktiliste töökogemuste tõttu tunduvalt kergem. Olgu siis loetletud mõned põhilised erialaained: tööstusettevõtete organiseerimine ja planeerimine, majandusorganisatsioonide juhtimine ning juhtimise erikursus, tööstusökonomika, majandus- ja tööstusstatistika, nõukogude õigus, tööstuspsühholoogia jt. Loetelu pole kaugeltki ammendav, kuid mõningase ettekujutuse loodetavasti annab õpinguist erialal 1702 — tööstuse planeerimine.

Loengut kuulates ja märkmeid tehes saab küll teoreetilisi teadmisi, ent see ei pruugi arendada oskusi. Paraku on teadmiste ja oskamiste vahel tihti suur vahe, mistõttu teadmised võivad jääda praktiliselt kasutamata. Teatud määral tasandavad seda vahet küll seminarid ja harjutustunnid, kuid ka siis võib vundament

(teadmised) nõrgaks jääda, et sellele ehitist (oskust teadmisi rakendada) rajada. Sellist õhtu ei teki, kui käsitlust leiavad tegelikult elust võetud, ettevõtetes tegelikult esinevad probleemid, mis on sisult huvitavad ja mille lahendamine pakub paljugi õpetlikku, arendades eelkõige analüüsivõime. Nii see erialaainete puhul tööstuse planeerimise erialal ongi. Teooria — vahetus ühenduses praktikaga.

Nagu iga teise eriala puhul on ka siin soovitatav ja lausa vajalik, et juba esimesest kursusest alates töötataks õpitaval erialal. Tööstuse planeerimise eriala annab laia kandepinna ja silmaringi tegutsemiseks paljudes organisatsioonides. Üldiselt on teada naljatav, kuid tõepõhjana arutlus teadmiste omandamise kahest suunast. Suund lauti viib sellele, et inimene teab kõigest mitte midagi, suund sügavuti sellele, et teatakse mitte millestki kõike. Tööstuse planeerimise eriala on sellise loomuga, mis tugineb mitmekesistele ja sügavatele teadmistele majandustegevusest.

Kui pole kujunenud kindlat seisukohta, siis otsustada ühe või teise eriala kasuks on äärmiselt raske, kuid see peab jääma siiski igauhe enda teha. Kes on aga enda jaoks sihi seadnud, see peab eesmärgi saavutamiseks ka tublisti jõudu pingutama. Hästi on öelnud Friedebert Tuglas: «Tuleb taotleda suurimat, et saavutada suuremat». Kuid kõik, mis peab suurenema, peab kõigepealt ikka tekkima. Kindlasti on igaühel meist hetki, mil tahame olla iseendaga, selgitamaks endale, mida tähtsat viimasel ajal on juhtunud või lihtsalt mõelda kas möödunud või tulevane... kas või tudengile, õppimisele näiteks tööstuse planeerimise erialal.

ALAR RENTER
TP-81-6

Raamatud, konspektid, konspektid ja raamatud. Sisseastumiseksamid. Olete iseseisev inimene, Teil on oma töökoht ja töö. Ent nüüdsest olete ka üliõpilane. Jälle raamatud ja konspektid, konspektid ja raamatud. Õhtuti või sessi ajal auditooriumid. Nii õhtust õhtusse, päevast päeva, nädalast nädalasse, aastast aastasse. Töökaaslaste, sõprade ja koduste mõistva suhtumise ja abiga. Iseene jonn ja visadusega. Diplomini välja.

VÕIDUKA LÕPUNI

Tudeng pole lõpetanud kooli enne, kui diplom on käes. Seepärast tuleb pingutada võiduka lõpuni. Lõpetamata ettevõtmine ei too kasu kellelegi. Õppisin ise masinaehitus.

tehnoloogia erialal. Stuudium tuleb lõpetada kuue aastaga. Meil alustanud 28 tudengit jäi järele II kursuse lõpuks 6. Alustanutest lõpetab tänavani ainult 2 tudengit.

Kokkuvõttes tahaks öelda tulevastele tudengitele alljärgnevat: peab jõudma arusaamisega õppimise vajadusest. Selle arusaamisega on ka õppimine kergem.

TIIT POST
MM-eriala diplomand

ÕELDI: «Suurepärane, üllatav. Täname!»

Kolmanda korpuse neljanda korruse sapis ühe ukse taga viib seinal ripuv akvarell ruumist ära, värskesse õhku, mere äärde, Vana-Jüriotsa muulile. Laual püüab pilku J. Borevi «Esteetika», sealsamas on muudki, meie tehnikamaja jaoks rohkem harjumuspäraseid: pabereid tudengite arvestushinnetega, jooniseid... Professor võtab targast portfellist lauale lisa: fotosid, näituse kataloogi, kaks sõliidse mahuga arvestusraamatut, ajaleheväljalõikeid. Nendesamade rekvisiitide abiga keerame aega pisut tagasi, muudame veidi oma asukohta ja olemegi mai alguse Moskvas, NSV Liidu Kunstiteaduste Keskamaja Keskamajas kunstiteaduse doktori professor KARL TIHASE akvarellide väljapanekul.

Professor Karl Tihase juhatas meie instituudi graafika kateedrit 1952. aastast. Igapäevase õppetöö kõrval on nendes aastatesse mahtunud hobi (või tundub see sõna siinkohal liialt kergatslik? — õelgem siis vähemalt TOSINE hobi), millest ajendudes on pintsi ja värvide abil akvarellideks saanud hetked loodusest, vaated vana-

dest talumajadest. Professori hobist oleme pea igal aastal osa saanud tema akvarellide näitusel meie omas instituudis. On väga meeldiv tõdeda, et tänu viimase kolme aastal Moskvas väljas olnud näitustele (1975 — NSVL Arhitektide Keskamajas ja NSVL Kirjandustöötajate Keskamajas, 1976 — Teadlaste Majas, 1977 — NSVL Kunstiteaduste Keskamajas) on professor Karl Tihase akvarellide kaudu saanud osa Eesti loodusest, vana taluehitiste omapärasest ja kordumatu loodusest, mere soolasest hõngusest akvarelli- ja kunstiaustajad ka väljaspool meie vabariiki.

Ent tagasi maihaku Moskvasse. Andkem näituse arvamuste- raamatu vahendusel sõna näitusekõlastajale endile.

«Nii palju liürikat, looduse- taju! Hämmastab ja vaimustab värvidega ümberkäämine.»

«Neist akvarellidest õhkub kevadet ka siis, kui pildil on talv.»

«Olen rõõmus, olen kade kunstnikule. Akvarellid panevad elu uskuma ja armastama, loovad tuju. Neil kujutatud õhku võib sisse hingata, akvarellil seisvate kaskede mahla saab

juua, pildil voolavas vees võib jalad märjaks teha...»

«Üllatav ja ootamatu kohtumine Tallinnaga Moskvas! Nagu väärtuslik kingitus. Aga kõik üllatav on ju ühtlasi rõõmus- tav!»

«Kui sind äkki vallutab kurbus, tühjusetunne (aga vanas eas mõnikord nii juhtub), siis tasub tulla ja vaadata professor Tihase akvarellidele. Optimism tuleb tagasi, tulevad tagasi noorus ja õnn...»

Palju sooje sõnu, palju hüüumärke, palju tänu. Siirast südamest tulevat. Arvamust on avaldanud mitmed üle kogu maa tuntud inimesed — kos-

▲ Üks näitusel väljas olnud akvarellidest: «Vana kalur.»

monaut Aleksei Leonov, luuletaja Jevgeni Jevtušenko, Vene NFSV teeneline kunstnik Salavat Salavatov, paljud ja paljud arhitektid, skulptorid, kunstiteadlased, kirjanikud, kelle allkirjad pole kahjuks tagantjärele täielike nimedena välja loetavad.

NSVL TA korrespondentliige kunstiteaduste doktor professor A. Sidorov on kirjutanud: «Professor Karl Tihase on avastanud oma akvarellidel nii enese kui meie jaoks oma kodumaa looduse kordumatu ja omapära. Selle eest talle siiras tänu.»

Küllap on alust arvata, et äsja Moskvast naasnud akvarellid leiavad peatselt taas tee sinna tagasi. Kindlasti juba enne, kui 1979. aastal jõuab kunstisõpradeni Karl Tihase näituse põhjal kavandatud postkaartide kogu üleliidulise kunstikirjastuse «Kujutatav Kunst» väljaandel.

HILLE KÄRM

KONSTANTIN TIPPO — 60

Meie instituudi üks staažikamaid õppejõude vanemõpetaja KONSTANTIN TIPPO tähistab 9. juunil elurännu 60. aastat.

Konstantin Tippe alustas õppimist Tallinna Tehnikaülikooli ehitus-mehaanikateaduskonnas 1936. a. Õpingud katkestas Suur Isamaasõda. Järgnes tegevteenistus Punaarmees, töö Eesti NSV valitsuse poolt organiseeritud õppekombinaadis ja õpingud Moskva Baumaninim. Kõrgemas Tehnikakoolis. 1944. a. suunati Konstantin Tippe tööle TPI-sse metallide tehnoloogia kateedrisse assistendiks. 1947. a. lõpetas ta meie instituudi ja 1949. a. edutati ta juba vanemõpetajaks. Aastatel 1952—1967 töötas ta masinaehituse tehnoloogia kateedris. 1967. a. kuni tänaseni

ÕNNITLEME!

töötab juubilar peenmehaanika kateedris.

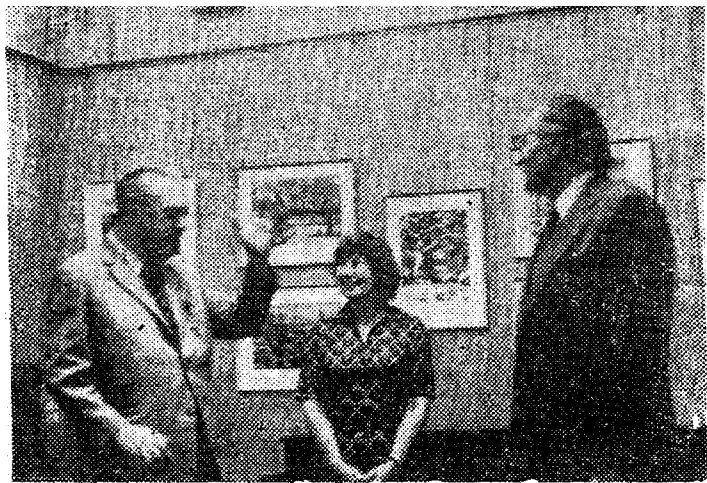
Kolleegid tunnevad juubilari kui väga nõudlikku ja väsimatut õppejõudu tolerantside, istude ja masinaehituslike mõõtmiste õpetamisel. Aluse selleks on andnud tema organiseeritud vahetatavuste, tehniliste mõõtmiste ja metrologia laboratoorium ning hulk metoodikatöid. Juubilari poolt koostatud ja toimetatud mahukas käsiraamat «Tolerantsid, istud ja tehnilised mõõtmised» on esimene sellelaadne eestikeelne väljaanne.

Juubilar on aktiivselt osalenud ka instituudi ühiskondlikus elus. Pikka aega on ta olnud instituudi a/ü.-komitee liige ja aseesimees, üliõpilaste vastuvõtukomisjoni liige, üliõpilaste ühiskondlike ülesandide juhendaja, täitnud muid ühiskondlikke ülesandeid.

Oma pika töomehete jooksul on Konstantin Tippe olnud õpetajaks praktiliselt kogu mehaanikateaduskonna tänasele õppejõudude perele. Tema nõudlikku ja väsimatut pedagoogitööd on hinnatud rinnamärgiga «Teenete eest standardiseerimise alal».

Soovime suurele töömehele, oma õpetajale Konstantin Tippele õnne, tervist ja elurõõmu edaspidisekski.

KOLLEEGID PEENMEHAANIKA KATEEDRIST

▲ Professor Karl Tihase akvarellide näituse avamisel-aru- telul NSVL Kunstiteaduste Keskamajas Moskvas 11. mail. Vasakult: NSVL Kunstiteaduste Keskamaja direktori asetäitja Vene NFSV teeneline kultuuritegelane, NSV Liidu Ülemnõukogu saadik E. Raznikovski, Kunstiteaduste Keskamaja teatri ja kujutava kunsti sektisiooni instruktor V. Vinogradova ja prof. K. Tihase.

▲ Näituse avamisel on jutuhoos prof. K. Tihase ja tuntud skulptor A. Koroljov (pildil vasakul).

VEIKE, KAVTO, KOLMO...

va Riiklik Ülikool asub Sa- ranski linnas. 16 teaduskonnas õpib üle 17 000 üliõpilase. Peale ülikooli on veel teine kõrgkool — Mordva Pedagoogiline Insti- tuut. Õppetöö kõrgkoolides toimub vene keeles, keele ja kir- janduse erialal aga mokša ja ersa keeles. Eesti keel kuulub mordva keele osakonna üliõpi- laste õpiprogrammi. Selle osa- konna tudengid peavad soori- tama eesti keeles arvestuse ja eksami.

* Kas eestlane ja mordvala- ne saavad teineteisest aru il-

ma tõlgi või vene keele vahen- dusest?

Meie keelte sugulusaste seda siiski ei võimalda. Ilma tõlgi- ta võib meid mõista ainult pro- fessor Paul Ariste TRÜ-st.

* Ja viimane küsimus: kuidas Teie eesti keele nii selgeks saite?

Alustasin eesti keele õppimist Tartus prof. P. Ariste juures aspirantuuris. Keele omandamist soodustas muidugi kesk- kond. Elan Eestis juba 10 aastat. Palju kasu oli keeleõpingu- tes ka eesti keele õpetamisest mordva tudengitele. Arusaama- tud sõnad püüan alati meelde jätta ja neid hiljem sõnastiku abil täpsustada. Kahtlemata on mind aidanud ka emakeele struktuur ning suur sõnavara- line sarnasus eesti keelega.

LUDMILLA GOLOVKOVA

HOIDA LOODUST

Kaasani Riiklikus Ülikoolis avati kateeder, mille sünni ei osanud ette näha mõõdnud sajandi suurimadki fantasti- kud. 1. septembril 1969 kirjutas kõrg- ja keskhariduse minister alla käskkirjale, mille alusel loodi NSV Liidus esimene loo- duskaitse kateeder. Kateedri esimene kollektiiv koosnes 25-st üliõpilasest-bioloogist ja nende õppejõust professor A. V. Popovist.

Esimestel polnud kerge. Ti- hadad õppeprogrammid, lisaks pingeline töö ekspeditsioonidel, botaanika- ja zooloogiaprakti- kumid, looduskaitseinspektori töö...

Nõudmised uute spetsialisti- de järele tulid kogu meie maalt. Lõpetanud ellu saates ütles Viktor Aleksejevitsš Popov: «Esimene tööaasta on teile te- gelikult alles kuues kursust. Õp- petöö jätkub.»

VABANDAME Eelmise «TP» artiklis «Leiundus- tegevuse ülevaatus» peab olema: «Kokkuvõtte arvestusperiood on 1. DETSEMBERIST 1970 kuni 31. det- sembrini 1977.»

ME OLEME ISE ILUTEGIJAD

Meie ühiselamute ümbruses on muru parajalt siiru-viiru- line. Eks ikka planeerimata ra- dade-rajakeste pärast, mis sisse tallatud. Lugu pole kena, teeb muret ja on sundinud sul- ge haarama ning oma paha- meelemõteteid kirja panema. Nii kirjutab toimetusele OLEV KIVIPÖLD pealkirja all «Me ise ilutegijad»:

«Kui eelmisel aastal oli ain- nult üks rada I ü/e ees, siis käesolevaks ajaks on neid juba viis. Huvitav, milks rajatakse

selliseid otseteid? Ega ometi seepärast, et iga tudeng teab: lähim tee kahe punkti vahel on sirge? Arvan siiski, et nii see ei ole. Võib oletada kaht põh- just: kiirustamine ja mugavus. Aga julgelt üle poolte otsekäi- jatest ju ei kiirusta. Seega: mugavus, millest peab jagu saama. Radade küsimuses võib olla ainult kaks lahendust: ei või jää. Mida tunnustada, mida mitte? Pakuaksin välja järgmise võimaluse: I ja II ü/e-d ühen- dav rada pluss I ü/e-d ja pea-

hoone A-I korpust ühendava raja ühiselamupoolse otsa väi- ke «ümardamine». Raja kasuks räägib mitu asjaolu, nagu see- gi, et analoogiline rada on I ja III ü/e vahel. Peale selle asu- vad II ü/e-s arvutussaal, raa- matukogu ja söökla — kõiki neid külastavad I ü/e elanikud tihti. «Ümardamine» peab aga ette võtma kui pealesunnitu, sest vähemalt pooled otsekäi- jatest ole TPI-ga seotud. Raja serva võiks kenasti kividega ääristada. Teised rajad tuleb

aga kaotada. Et see pole kerge ülesanne, sellest annab tunnis- tust must riba rohuvaibas I ü/e ees.»

Kuidas toimida? Muru peab jääma muruks, käimise jaoks (ka kõige suurema kiirustamise korral) jäägu ettenähtud teed. Küllap on nii, et abi kuskilt «laest» selles asjas loota ei ole. Kust me käime ja kas meie ühiselamute ümbrus saab jää- da kenasti muruselt roheliseks, see oleneb tõesti ainult meist, käijatest. Nii et tõepoolest: ME ISE...

N B!

«TP» järgmine number on vene- keelne ja ilmub 17. juunil. Selle õppeaasta viimane eestikeelne «TP» ilmub juuni lõpul.

Vastutav toimetaja O. PÖDER

«Таллинский политехник», ор- ган парткома, ректората, комитета ЖКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института.

Trükikoda «Ühiselu», Tallinn, Pikk t. 40/42. Hinda 2 kop.

MB-04631
Tell. nr. 1112